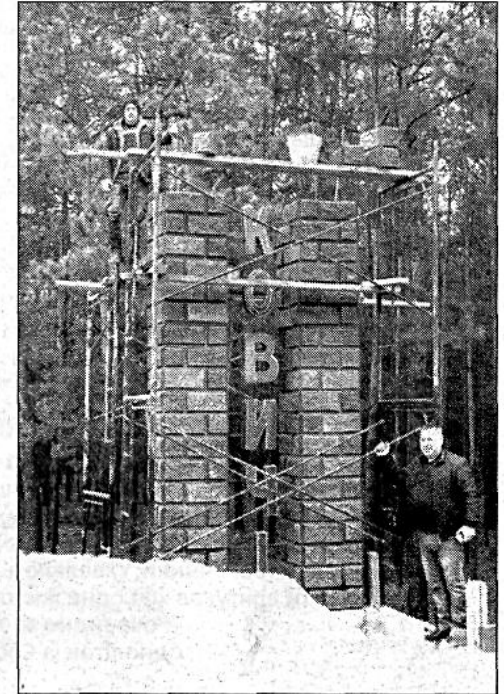

Впевнений і результативний старт Володимира Миронця

Відверто кажучи, слова, винесені у заголовок цієї публікації, мають під собою реальні підстави. Адже сільський староста Володимир Миронець – відомий у нашому краї приватний підприємець, досвідчений господарник, який вже двадцять років успішно веде свій власний бізнес. Тому цілком ймовірно, що він зуміє так організувати своїх односельчан на суспільно корисні справи, що з часом їх населений пункт стане прикладом для інших сіл у справі благоустрою і сучасного облаштування. Про неабиякий господарський хист, працелюбність і природний талант Володимира Васильовича свідчить те, що він, виходець з простої трудової сім'ї, своїм старанням створив солідну власну бізнесову базу, забезпечив досить високий життєвий рівень своєї сім'ї. Нині у власності його родини – дві пилорами, столярний цех, три автомобілі, три магазини. Хоча почав він свою «розкрутку» з молодих літ, коли сім років виїжджав на заробітки за кордон. Згодом за накопичені гроші придбав автотранспорт, спеціальне обладнання, зайнявся розпилюванням та обробитком деревини. З роками зона його підприємницької діяльності розширювалася і, зрозуміло, приходили фінансові здобутки, які спрямував на розширення і зміцнення бізнесу та створення матеріальних благ для своєї сім'ї. Завершую цей лірично-практичний відступ і переходжу до викладу розмови, яку я мав нещодавно з В. В. Миронцем в салоні його автомобіля під час нашої спільної поїздки Вітковичами і їх околицями.

– Володимире Васильовичу, розкажіть, як ви, суто бізнесова людина, потрапили в органи місцевого самоврядування? – запитую у співрозмовника.

– За двадцять років своєї підприємницької діяльності односельчани не раз запрошували мене брати участь у виборах на посаду сільського голови. Я тоді відмовлявся від цих пропозицій, адже мав чимало відповідальних приватних справ. А нині, коли мій бізнес зміцнів, коли я матеріально забезпечив своїх дітей, допоміг їм впевнено стати на ноги, то погодився піти кандидатом у депутати міської ради. І не прорахувався, бо отримав найвищий результат серед претендентів на депутатський мандат і став народним обранцем. Тож щиро вдячний односельчанам за високе довір'я.

Потім за побажанням жителів нашого села я погодився на призначення старостою старостинського округу, до якого входять села Вітковичі та Князівка. Згідно із законодавством склав свої депутатські повноваження, поступившись своїм міс-

– Ви, Володимире Васильовичу, до цього розповідали про Вітковичі сьогодні і в майбутньому. Які ж перспективи у Князівки, що входить до вашого старостинського округу?

– Безперечно, як його очільник приділятиму належну увагу і цьому досить віддаленому від центру громади населеному пункту. З цією метою вже побував у селі, оглянув його вулиці і заклади соціального призначення, розмовляв з місцевими жителями, вислухав їх побажання і прохання, відтак зрозумів проблеми, які зараз хвилюють людей.

Тому на перспективу плануємо звести огорожу навколо місцевої амбулаторії, збудувати кілька автобусних зупинок, програвіювати дороги, проасфальтувати

повноваження, поступившись своїм місцем іншому кандидату в депутати міської ради.

– За що ви найперше взялися, приступивши до виконання своїх старостинських обов'язків?

– Відразу організував велику групу односельчан, близько 60 чоловік, на прочистку від дерев-самосівів на узбіччі нової асфальтованої траси, що пролягає до Вітківч лісовими масивами. І це, особливо на поворотах, покращило видимість для водіїв транспортних засобів, тобто нині дозволяє їм уникнути ДТП. А заготовлені під час цієї акції дрова доставили малоімущим жителям села.

Під час зимових заметілей ми колективно прочищали від заметів проїжджу частину сільських вулиць. А ще встановили сім льодоколів, щоб вберегти міст через Случ від напору можливого льодоходу.

За моєї ініціативи та участі близько сорока односельчан взяли активну участь у впорядкуванні сільського паспортизованого сміттєзвалища та прибиранні території навколо нього, зокрема лісопосадок. Було зібрано у мішки весь непотріб і вивезено його аж п'ятнадцять причепів.

В перспективному плані – щотижня у визначений день курсування вулицями села трактора, який збиратиме від домогоспо-

дарств сміття та інші побутові відходи.

Враховуючи велику протяжність Вітківч, вже давно виникла нагальна потреба збудувати автозупинки, де б могли люди захиститись від вітру, дощу, снігу та пекучого сонця. Тож спільно з односельчанами відразу взявся вирішити цю проблему. Вже зводимо чотири сучасні автозупинки з блоків на надійному бетонному фундаменті. Плануємо збудувати ще одну таку дорожню споруду. Також завершуємо будівництво монументального в'їзного знаку з боку Березного. Буде благоустроєна територія навколо нього, зокрема висаджено квіти. Хочемо, щоб все було гарно, по-сучасному. Адже цей знак – своєрідна візитка нашого села.

Користуючись нагодою, дякую односельчанам, друзям, колегам, які відчутно допомагають мені як старості втілювати у життя хороші задуми з благоустрою нашого населеного пункту. Вони підтримують і морально, і фізично, і фінансово.

– Успішно реалізовуючи задумане, напевне, маєте плани на майбутнє?

– В перспективі в нас є наміри облаштувати у центрі села гарний дитячий ігровий майданчик, а також обладнати спортивний комплекс, де місцева молодь могла б займатися фізкультурою та спортом, тоб-

то вести здоровий спосіб життя. Необхідно встановити огорожу на місточках двох річечок, що протікають територією села. Назріла потреба здійснити капітальний ремонт однієї з центральних магістралей Вітківч, вулиці Шкільної.

– Якщо ви, Володимире Васильовичу, ведете мову про своє рідне село, то в ньому, як відомо, є одна важлива проблема – потреба у спорудженні нового сучасного приміщення загальноосвітньої школи.

– Так, це дуже важливе для місцевих жителів питання. Аби його вирішити, вже відведено ділянку під будівництво навчального закладу, а зараз виготовляється необхідна документація. Школу обов'язково треба зводити. Бо нині у тісному пристосованому приміщенні та будівлі ДНЗ навчається 750 дітей. Враховуючи нинішніх вихованців дитсадка та маллят дошкільного віку, найближчим часом цей показник становитиме 1000 потенційних учнів. Тому районна та обласна влада, а також держава повинні виділити необхідні кошти на спорудження просторої і світлої школи у нашому мальовничому селі, яке ми хочемо зробити, не побоюся сказати цього, кращим, ніж місто Березне. Ось така в нас є хороша мрія.

прогрейдерувати дороги, впорядкувати місцеве сміттєзвалище, здійснити благоустрій сільських вулиць, зокрема, за підтримки їх жителів. Адже, на жаль, там немає справжніх підприємців, які могли б фінансово чи іншими засобами сприяти впорядкуванню свого села. Під час спілкування з мешканцями Князівки почув від них побажання зробити капітальний ремонт приміщення колишньої котельні та облаштувати в ньому, скажімо, спортивно-розважальний центр. Це непогана ідея, але для її реалізації потрібно вкласти чимало коштів. До речі, цей та інші наші більш-менш масштабні плани зможемо здійснити лише за фінансової підтримки органів місцевої влади різних рівнів, а ще сподіваємося на розуміння і допомогу держави.

Побачивши зроблене сільським старостою В. В. Миронцем всього за кілька місяців і ознайомившись з планом його роботи на майбутнє, слід констатувати, що він досить успішно і перспективно стартував на своїй посаді, виявивши хист вдумливого господаря та вмілого організатора громади. Тому щиро бажаємо сільському старості В. В. Миронцю нових успіхів у створенні благополуччя у підпорядкованих населених пунктах.

Павло РАЧОК.